

VI.

„Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 6te Oktober 1893.

I det af Folketinget til Indenrigsministeren henviste og ved Skrivelse af 12te April d. A. hertil oversendte Andragende have 10 Krigsinvalider, under Henvisning til, at de som Følge af den dem tilstaaede Invalidunderstøttelse ere udelukkede fra at opnaa Alderdomsunderstøttelse i Henhold til Lov Nr. 69 af 9de April 1891, anholdt om forhøjet Invalidunderstøttelse.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at den Omstændighed, at en Mand oppebærer Invalidunderstøttelse, i og for sig ikke udelukker ham fra at faa Alderdomsunderstøttelse, men at det ifølge ovennævnte Lov maa komme an paa vedkommendes hele økonomiske Stilling, om han kan anses for trængende dertil.

Det vil imidlertid hyppigt kunne indtræffe, at Invalidunderstøttelsen er saa betydelig, at paagældende ikke kan anses for at fyldestgøre den nævnte Betingelse for at erholde Alderdomsunderstøttelse, og at han da af denne Grund er udelukket fra at nyde saadan Understøttelse.

J. Ingerslev.

Schou.

Til Folketinget.

VII.

„Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 7de Oktober 1893.

Ved Skrivelse af 12te April d. A. har Hr. Formanden blandt andet tilstillet Finansministeriet et til Folketinget indgivet og af samme til Finansministeren henvist Andragende med Bilag fra Møller Chr. P. Brandt af Dunker Mølle paa Erø om Eftergivelse af en paa hans Mølle hvilende Recognition, hvorhos De i samme Skrivelse under Paabevaabelse af det hensigtsmæssige i, at Tinget faar Underretning om, hvad der i Anledning af Andragendets Henvisning til Finansministeren maatte passere, har anmodet om, naar Afgørelse er truffen i Sagen, at maatte erholde fornøden Meddelelse.

I denne Anledning skal Ministeriet, efter at Sagen er bleven gjort til Genstand for fornøjet Underfølgelse, til behagelig Underretning meddele, at da det af Møller Chr. P. Brandt til Folketinget indgivne Andragende intet nyt indeholder ud over, hvad Andrageren tidligere gentagne Gange har fremsført for Finansministeriet, har man ikke set sig i Stand til at fravige sin Opfattelse af den ommeldte Recognition, hvorefter denne er en i Mølleejendommen radiceret Del af den Købesum, der betingedes ved Møllens Salg i Aaret 1835, men ikke — som af Andrageren gjort gældende — en Næringsafgift, hvis fortsatte Opkrævelse maatte være afhængig af et bestemt til Mølleejendommen knyttet Næringsprivilegium, og Ministeriet har derfor ikke kunnet bevilge det ansøgte, hvilket man i Skrivelse af 4de August d. A. har anmodet Svendborg Amt om at tillendegive Andrageren.

J. B. S. Estrup.

B. Schan,
Km.

Til Folketingets Formand.